

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí opatření nezbytných k navrácení podpor, o kterých bylo rozhodnuto, že jsou protiprávní a neslučitelné s vnitřním trhem na základě čl. 1 odst. 1 (s výjimkou podpor uvedených v odstavci 2 a v člancích 2 a 3) rozhodnutí Komise (C(2007) 3251) ze dne 18. července 2007 o rezervním fondu osvobozeném od zdanění (státní podpora C 37/05), ve stanovené lhůtě

Výrok

- 1) Řecká republika tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala všechna nezbytná opatření k tomu, aby v souladu s čl. 1 odst. 1 rozhodnutí Komise 2008/723/ES ze dne 18. července 2007 o státní podpoře C 37/05 (ex NN 11/04) poskytnuté Řecku — Rezervní fond osvobozený od zdanění byly navraceny podpory, o kterých bylo rozhodnuto, že jsou protiprávní a neslučitelné se společným trhem, s výjimkou podpor uvedených v čl. 1 odst. 2, jakož i v člancích 2 a 3 tohoto rozhodnutí, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 4 až 6 uvedeného rozhodnutí.
- 2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 246, 11.9.2010.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 1. března 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court of the United Kingdom — Spojené království) — Dermot Patrick O'Brien v. Ministry of Justice (dříve Department for Constitutional Affairs)

(Věc C-393/10) (¹)

(„Rámcová dohoda o částečném pracovním úvazku — Pojem „zaměstnanci na částečný úvazek, kteří mají pracovní smlouvu nebo jsou v pracovním poměru“ — Soudci pracující na částečný úvazek, kteří pobírají denní odměnu — Odmítnutí přiznat starobní důchod“)

(2012/C 118/04)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci původního řízení

Žalobce: Dermot Patrick O'Brien

Žalovaný: Ministry of Justice (dříve Department for Constitutional Affairs)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Supreme Court of the United Kingdom — Výklad směrnice Rady 97/81/ES ze dne 15. prosince 1997 o Rámcové dohodě o částečném pracovním

úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 14, s. 9; Zvl. vyd. 05/03, s. 267) — Pojem „zaměstnanci na částečný úvazek, kteří mají pracovní smlouvu nebo jsou v pracovním poměru“ (ustanovení 2 odst. 1 směrnice) — Soudci pracující na částečný úvazek — Rozdílné zacházení se soudci pracujícími na plný a se soudci pracujícími na částečný úvazek, nebo s různými kategoriemi soudců pracujících na částečný úvazek, pokud jde o nárok na starobní důchod

Výrok

- 1) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že přísluší členským státům, aby vymezily pojem „zaměstnanci (...), kteří mají pracovní smlouvu nebo jsou v pracovním poměru,“ uvedený v ustanovení 2 bodu 1 rámcové dohody o částečném pracovním úvazku, uzavřené dne 6. června 1997, která tvoří přílohu směrnice Rady 97/81/ES ze dne 15. prosince 1997 o Rámcové dohodě o částečném pracovním úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, ve znění směrnice Rady 98/23/ES ze dne 7. dubna 1998, a zejména aby určily, zda soudci spadají pod tento pojem, za podmínky, že to nepovede ke svévolnému vyloučení této kategorie osob z ochrany poskytnuté směrnicí 97/81, ve znění směrnice 98/23, a touto rámcovou dohodou. Vyloučení z této ochrany lze připustit pouze v případě, že poměr mezi soudci a Ministry of Justice je svou povahou podstatně odlišný od poměru mezi zaměstnavateli a osobami, jež podle vnitrostátního práva spadají do kategorie zaměstnanců.
- 2) Rámcová dohoda o částečném pracovním úvazku, uzavřená dne 6. června 1997, která tvoří přílohu směrnice 97/81, ve znění směrnice 98/23, musí být vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby pro účely přístupu k režimu starobního důchodu vnitrostátní právo stanovilo rozlišení mezi soudci na plný úvazek a soudci na částečný úvazek pobírajícími denní odměnu, ledaže by takové rozdílné zacházení ospravedlnily objektivní důvody, což přísluší posoudit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 274, 9.10.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 1. března 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Hamburg — Německo) — Söll GmbH v. Tetra GmbH

(Věc C-420/10) (¹)

(„Uvádění biocidních přípravků na trh — Směrnice 98/8/ES — Článek 2 odst. 1 písm. a) — Pojem „biocidní přípravky“ — Přípravek, který způsobuje vložkování škodlivých organismů, aniž je ničí, odpuzuje nebo zneškodňuje“)

(2012/C 118/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Hamburg